

بهبود سازی طراحی اسکله‌ها برای بنادر صیادی جنوب ایران

دکتر علی خدایی

استادیار دانشکده مهندسی عمران دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده:

اسکله‌های عرشه روی شمع، متداول ترین سیستم اسکله‌سازی در ایران است. لذا به منظور امکان بهینه‌سازی اینگونه اسکله‌ها، برای لنگه‌های ۶۰ تا ۲۵۰۰ تنی براساس پیشنهادات طرح جامع بنادر کشور و سایر آیین‌نامه‌های معتبر در این زمینه اسکله‌ای به عرض ۱۲ متر، ارتفاع یک متر بالاتر از MHHW انتخاب شد. این اسکله با دو میزان بارزنده و با شرایط متفاوت بستر از نظر مشخصات مکانیک خاک تحت بارگذاری قرار گرفت. سایر شرایط جوی و محیطی نظیر شرایط بندر سوزا در سواحل جنوب کشور انتخاب گردیدند. طول شمع با دو سطح مقطع مختلف محاسبه شده است. سپس منحنی‌های طراحی که می‌تواند در انتخاب اولیه طرح و مقایسه واریانتها بکار رود ارائه شده‌اند. همچنین تأثیر میزان بارزنده، عمق آبخوردگی، چسبندگی خاک بستر دریا و سطح مقطع شمع بر طول شمع مورد نیاز مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته است.

Design Optimization of Fishing Quay for Southern Ports of Iran

Ali Khodaii, Ph.D.

Assistant Prof. of Civil Eng Dept.
Amirkabir University of Technology

ABS8TRACT:

The most commonly used type of quays in Iran is deck on piles. To optimize such quay for fishing boats of 60 to 2500 tons based on recommendations of Iran national ports master plan and other well recognized specifications, a quay of 12 meter width with a height of one meter above MHHW was selected.

Assuming different geotechnical soil support conditions, the quay was loaded with two different live loads.

Environmental conditions of Suza Port in Persian Gulf was assumed to be prevailing in all cases considered. Pile length required under a wide combination of loading, pile cross section, and soil conditions were calculated and preliminary design charts which may be used in preliminary design and comparison of different alternatives are presented.

Effect of live load, gross weight of the vessels using the quay, soil type and pile cross section on the length of pile is also considered.

(۱) مقدمه

جدا از مساله ساخت بنادر تجاری بزرگ که مبادی ورودی و خروجی آبی کشور بوده و واردات و صادرات کالاها،

صدورنفت، صید و ماهیگیری و ترانزیت بار و مسافر از طریق آنها انجام می‌شود، شرایط سیاسی امروز ایران از یک طرف و وضعیت اجتماعی و اقتصادی مردم بومی سواحل خلیج فارس و دریای عمان از طرف دیگر ایجاب می‌کند که به مساله احداث بنادر کوچک صیادی در طول مرز آبی طولانی موجود توجه خاص مبذول شود. احداث این بنادر نه تنها در توسعه اقتصادی و فرهنگی این مناطق، ایجاد اشتغال و بالا بردن سطح زندگی و معیشت مردم بومی مؤثر است، بلکه می‌تواند در تأمین پروتئین مورد نیاز جمعیت کشور که با نرخ رشد ۳/۷ درصد در سال بالاترین نرخ رشد جمعیت در جهان را داراست نقش مهمی را ایفا نماید.

در این نوشتار با استفاده از شرایط جوی و هیدرولیکی بندر سوزا واقع در سواحل خلیج فارس و فرض دو نوع اصلی مصالح بستر، اسکله‌هایی از نوع عرشه روی شمع برای شرایط مختلف بارگذاری و انواع کشتی طرح محاسبه شده است. سپس منحنیهای طراحی که می‌تواند در انتخاب اولیه طرح و مقایسه واریانتها بکار رود تهیه و ارائه شده. علاوه بر این تأثیر میزان بارزنده در طول شمع مورد نیاز در شرایط مختلف مصالح بستر و دو سطح مقطع مختلف شمع مقایسه شده است.

۲) انتخاب ابعاد مناسب اسکله

طراحی اسکله‌ها و بنادر صیادی باید به نحوی باشند که علاوه بر پاسخگویی به نیازهای فعلی و کوتاه مدت، قابلیت توسعه آبی و سرویس دهی به شناورهای نسبتاً بزرگ صید صنعتی را نیز داشته باشد.

جهت بررسی و طرح اسکله‌های صیادی مناسب برای بنادر جنوب کشور و تهیه نمودارهای طراحی بهینه چهار نوع شناور زیر به عنوان (کشتی طرح) در نظر گرفته شد:

- I - لنج ۶۰ تنی آب نشین ۲/۵ متر
- II - لنج ۲۰۰ تنی آب نشین ۳/۵ متر
- III - لنج ۱۰۰۰ تنی آب نشین ۵ متر
- IV - لنج ۲۵۰۰ تنی آب نشین ۶ متر

با توجه به ضوابط و آیین‌نامه‌های موجود و با عنایت به شناورهای صیادی فوق‌الذکر که نیازهای میان مدت و دراز مدت صیادی ایران را برآورده می‌سازد، برای داشتن یک دیدگاه کلی، ابعاد زیر برای اسکله‌های صیادی در بنادر جنوب ایران توصیه می‌گردد.

۱-۲) طول اسکله

استانداردهای کارهای دریایی ژاپن، طول هر پست اسکله برای کشتیهای ماهیگیری با ظرفیت یکهزار تن را ۷۰ متر و برای کشتیهای با ظرفیت دو هزار تن، ۸۰ متر تعیین کرده است. در مورد کشتیهای کوچکتر این استاندارد پیشنهادی ارائه نداده

است. طرح جامع بنادر ایران طول هر پست پهلوگیری را در بنادر صیادی بطور کلی ۱۰۰ متر توصیه کرده است. کوئین، طول هر پست اسکله را معادل طول کشتی طرح و فاصله بین کشتیها را ۱۶ متر و فاصله هر کشتی تا انتهای اسکله را ۲۵ متر توصیه کرده است، مثلاً اگر کشتی طرح یکهزار تنی باشد که طول آن حدود ۷۰ متر است طول هر پست اسکله ۱۰۰ متر خواهد شد.

با توجه به این موارد می‌توان نتیجه‌گیری کرد که طول ۱۸۰ تا ۲۰۰ متر برای یک اسکله صیادی مناسب است که برای کشتیهای دو هزار تنی دارای ۲ پست پهلوگیری و برای کشتیهای یکهزار تنی دارای ۳ پست پهلوگیری می‌باشد. اما از آنجا که در غالب بنادر صیادی کشور ما تناژ شناورها کمتر از یکهزار تن بوده و احتمال پهلوگیری سه فروند کشتی یکهزار تنی در یک زمان ناچیز است لذا طول ۱۲۰ متر نیز کافی است مشروط بر اینکه امکان توسعه آبی اسکله نیز پیش‌بینی شده باشد.

۲-۲) عرض اسکله

استاندارد دریایی ژاپن عرض اسکله را برای آبخور کمتر از ۴/۵ متر، ۱۰ متر و برای آبخور بین ۴/۵ تا ۷/۵ متر، ۱۵ متر توصیه نموده است. طرح جامع بنادر ایران حداقل عرض اسکله بنادر صیادی را ۱۲ متر تعیین کرده است. کوئین، حداقل عرض نوار پهلوگیری را برای عبور یکطرفه کامیون ۷ متر و برای عبور دو طرفه کامیون بدون نیاز به دور زدن ۸ متر توصیه کرده است. با توجه به این مورد می‌توان نتیجه‌گیری کرد که عرض ۱۰ تا ۱۵ متر برای اسکله‌های صیادی مناسب است که با توجه به شرایط ایران ۱۲ متر را می‌توان توصیه نمود.

۳-۲) ارتفاع اسکله

استاندارد دریایی ژاپن حداقل ارتفاع اسکله‌های کوچک را ۰/۵ تا یک متر بالاتر از HHW پیشنهاد کرده است. طرح جامع بنادر ایران برای بنادر کوچک خلیج فارس حداقل ارتفاع اسکله را یک متر بالاتر از MHHW توصیه نموده است.

مقادیر فوق در صورتی صادق است که اسکله در پناه موج شکن بوده یا در داخل خورهای طبیعی که سطح آب در آنها آرام است واقع شده باشد. به نحوی که ارتفاع موج در پای اسکله از ۰/۴ متر تجاوز ننماید. در مورد ارتفاع اسکله از سطح آب ضابطه طرح جامع بنادر ایران برای بنادر کوچک خلیج فارس مناسب بنظر می‌رسد.

۴-۲) آبخور اسکله

آب‌خور اسکله بر مبنای آب نشین کشتی طرح تعیین می‌شود. معمول است که آب‌خور اسکله را حداقل یک متر بیشتر از آب نشین کشتی طرح در حالت پر (بایست از تراز MLLW) در

مانع انجام عملیات تخلیه و بارگیری آنها می‌شود، لذا در بررسیهای انجام شده فرض بر این است که اسلکه‌ها یادر پناه موج شکن قرار دارند و یا در داخل خورهای طبیعی که سطح آب در آنها آرام است واقع شده‌اند.

ب - اختلاف ارتفاع بین حد متوسط جذر و حد متوسط مد (حد فاصل MLLW و MHHW) در سواحل خلیج فارس و دریای عمان ۲ تا ۳ متر است که در محاسبه شمعها ۲/۵ متر در نظر گرفته شده است.

ج - از آنجا که تسهیلات تخلیه و بارگیری نظیر جرثقیل بر روی اسلکه‌های کوچک نصب نمی‌گردند بار زنده بر روی اسلکه کالاهای عمومی بین $1/5 T/m^2$ تا $3 T/m^2$ می‌باشد. در اینجا اسلکه‌های مختلف در دو حالت با بارگسترده $1/5$ و $3 T/m^2$ آنالیز و طراحی شده‌اند.

د - در مورد جنس خاک بستر دریا دو حالت خاک یکنواخت دانه‌ای و خاک یکنواخت چسبنده در نظر گرفته شده است. خاک دانه‌ای خود به سه حالت سست با زاویه اصطکاک داخلی $25^\circ \leq \phi \leq 30^\circ$ ، متوسط $30^\circ < \phi < 35^\circ$ و تراکم $\phi \geq 35^\circ$ تقسیم‌بندی شده است. خاک چسبنده نیز در سه حالت نرم با چسبندگی $2/5 T/m^2 \leq C < 5$ ، متوسط با $5 T/m^2 \leq C < 10$ ، و سخت با چسبندگی $10 T/m^2 \leq C$ در نظر گرفته شده است. حالات ترکیبی فوق و یا خاک غیر یکنواخت چند لایه در بررسیهای انجام شده در نظر گرفته نشده است. جدول شماره ۱ ماتریس مشخصات اسلکه‌های مورد بررسی را نشان می‌دهد.

نظر بگیرند ولی برای بنادر صیادی ایران می‌توان آبخور اسلکه را مساوی آب نشین کشتی طرح در حالت پر در نظر گرفت. به عبارت دیگر فرض را بر این قرار داد که اسلکه در روزهایی که آب در پایین‌تر از سطح MLLW قرار دارد از آبخور کافی برخوردار نیست و کشتی طرح در این روزها تنها در حالت مد می‌تواند وارد محوطه بندرگاه شده و در کنار اسلکه پهلو بگیرد. از آنجا که تعداد روزهایی که آب به پایین‌ترین حد جزر (LLW) می‌رسد زیاد نیست و علاوه بر این در این قبیل اوقات نیز لنجها و کشتیهای کوچکتر می‌توانند به آسانی از اسلکه استفاده نمایند در نتیجه این فرض موجب کمتر شدن آبخور اسلکه و کاهش هزینه پروژه خواهد شد.

۳) بهینه سازی اسلکه

اسلکه‌های عرشه روی شمع متداول‌ترین سیستم اسلکه‌سازی در ایران است. زیرا غیر از بندر شهید رجایی و بندر انزلی، نوشهر، قشم، جاسک و لنگه که اسلکه آنها با سپر ساخته شده است دو اسلکه کیسونی که در چاه بهار و کیش وجود دارد بقیه اسلکه‌های بندر ایران دارای سیستم عرشه روی شمع می‌باشد. لذا بر اساس ابعاد پیشنهادی فوق برای اسلکه‌های صیادی بررسیهایی جهت طرح بهینه طول شمعها در این نوع اسلکه به عمل آمده که نتایج آن ذیلاً آورده شده است. در بررسیهای انجام شده پارامترها و فرضیات زیر بکار گرفته شده است.

الف - از آنجا که کشتیهای کوچک امکان پهلوگیری در کنار اسلکه را در آب آزاد ندارند زیرا امواج با ارتفاع نسبتاً کم نیز

اسلکه‌های عرشه روی شمع															
خاک بستر چسبنده						خاک بستر دانه‌ای						کشتی طرح	آب نشین کشتی		
$C > 10$		$10 > C > 5$		$5 > C > 2/5$		$\phi > 35$		$35 > \phi > 30$		$30 > \phi > 25$				متر	
W	W	W	W	W	W	W	W	W	W	W	W	B	تن		
۳	۱/۵	۳	۱/۵	۳	۱/۵	۳	۱/۵	۳	۱/۵	۳	۱/۵				
۴۰	۳۰	۴۰	۳۰	۴۰	۳۰	۴۰	۳۰	۴۰	۳۰	۴۰	۳۰	۴۰	۳۰	۴۰	۳۰
x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

W بار زنده روی اسلکه T/m^2
 B عرض شمع بتنی cm
 X حالت بررسی شده

جدول شماره ۱ مشخصات اسلکه‌های آنالیز شده

محاسبه شده و با یکدیگر مقایسه گشته‌اند که معمولاً ضربه کشتی حالت بحرانی تری را نسبت به سایر بارهای جانبی ایجاد می‌کند.

سر بار روی اسکله در دو حالت $1/5 T/m^2$ و 3 در نظر گرفته شده است. بار مرده نیز بر اساس ابعاد شمعها و دال بتن آرمه محاسبه می‌شود.

محاسبه بار و لنگر در سر شمعها نشان می‌دهد که حداکثر نیروی محوری در شمعها در حالتی که بارزنده $1/5 T/m^2$ باشد برابر $30/5 T$ و در حالتی که بارزنده $3 T/m^2$ باشد $48/5 T$ می‌باشد. لنگر خمشی منتقل شده به سر شمعها در مقایسه با لنگری که هنگام حمل و نقل به شمع وارد می‌شود قابل توجه نیست.

در این تحلیلها سیستم بصورت ۲ بعدی مدلسازی شده و از شمعهای مورب نیز جهت مقابله با نیروهای جانبی مطابق شکل ۲ استفاده شده است. در صورتی که شمعهای مورب بکار برده نشوند نیروی محوری شمعها بین ۷ تا ۱۴ درصد افزایش می‌یابد ولی لنگر خمشی در سر شمعها چند برابر خواهند شد.

۴) محاسبه طول شمع لازم

در محاسبه طول شمع لازم برای آبخورهای مختلف از روش Vijay Vergiya برای خاکهای چسبنده از رابطه (۱) و برای خاکهای دانه‌ای از رابطه (۲) استفاده شده است.

$$Q_p = N_c \cdot C_b \cdot A_b + \lambda (\bar{p} + 2\bar{C}_u) A_s \quad (1)$$

در این رابطه Q_p مقاومت نهایی شمع، N_c ضریب مربوط به چسندگی خاک، C_b چسندگی انتهای شمع (دست نخورده و زهکشی نشده)، A_b سطح مقطع شمع، λ ضریب ورجیا (که از جدول پیشنهادی وی بدست می‌آید) \bar{p}_0 تنش قائم متوسط مؤثر در وسط شمع، \bar{C}_u چسندگی متوسط در اطراف شمع، A_s سطح جانبی شمع در تماس با خاک می‌باشد.

برای محاسبه طول شمع لازم برای آبخورهای مختلف در خاک دانه‌ای از فرمول کلی زیر استفاده شده است.

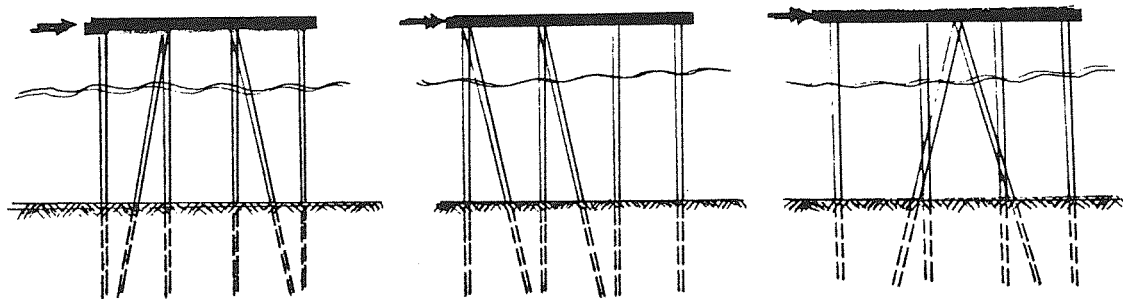
پلان شمعکوبی در اسکله‌های صیادی با ابعاد بدست آمده فوق به شکل (۱) خواهد بود. فاصله بین شمعها در این شبکه بر طبق ضوابط حداقل و حداکثر فاصله شمعها تعیین می‌گردد. با توجه به محدودیتهای اجرایی و مشکلات شمعکوبی در آب، کوبیدن شمعهای اسکله به فواصل خیلی نزدیک متداول نبوده و غالباً فاصله شمعها از ۱ یا $1/5$ متر کمتر نمی‌شود. از طرف دیگر زیاد شدن فاصله بین شمعها موجب سنگین شدن تیرهای روسری و یا دال عرشه می‌شود که مقرون به صرفه نخواهد بود. فاصله معمول بین شمعها در اسکله‌های عرشه روی شمع بین ۳ تا ۴ متر است. در بررسیهای به عمل آمده نیز فاصله بین شمعها در شبکه مربوط به پلان شمعکوبی در جهت طولی و عرضی $3/5$ متر در نظر گرفته شده است. در اینصورت سطح باربر هر شمع $12/25$ متر مربع می‌باشد. با هر ترکیب دیگری از فاصله بین شمعها (درجهت طولی و عرضی) در محدوده فوق به نحوی که سطح باربر شمع از ۱۲ متر مربع تجاوز نکند نیز می‌توان از نتایج ارائه شده در این مقاله استفاده کرد.

شکل ۱. پلان شمع کوبی

در بررسیهای به عمل آمده شمعها از جنس بتن مسلح با مقطع مربع شکل و به ابعاد 30×30 سانتیمتر و 40×40 سانتیمتر در نظر گرفته شده‌اند.

با بارگذاری بر روی سازه اسکله (با هندسه فوق) می‌توان نیروهای وارد بر هر شمع را محاسبه نمود. به دلیل اینکه غالباً اسکله‌ها در ورای موج شکنها احداث شده و نیروی امواج و جریانهایی دریایی عمدتاً توسط موج شکنها جذب می‌شوند در این بررسیها نیروی امواج و جریانهای دریایی در نظر گرفته نشده است ولی نیروهای جانبی باد، ضربه کشتی و مهاربندی

شکل ۲. حالات مختلف کاربرد شمعهای مورب در اسکله‌های صیادی

میزان بارزنده و سطح مقطع شمع برای حالت خاص مورد نظر از شکلهای ۷ تا ۱۰ قابل قرائت است.

لازم به یاد آوری است که در استفاده از این نمودارها بایستی نکات ذیل مد نظر قرار گیرند:

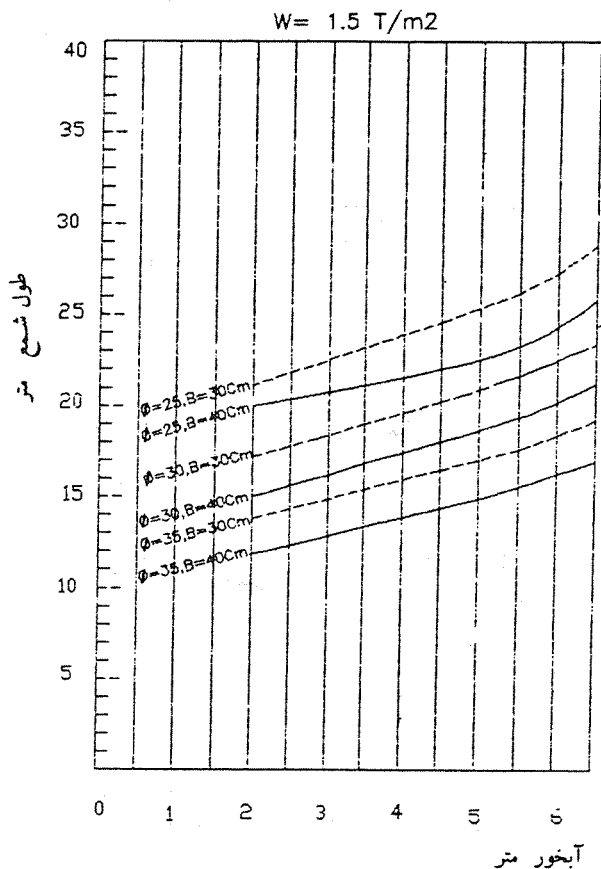
الف - نمودارها حداقل طول لازم را بدست می دهند.

ب - شمعها، بتن آرمه با مقطع مربعی 30×30 و یا 40×40 سانتیمتر می باشند. برای شمعها با مقطع دایره ای به قطر ۳۵ تا ۴۰ سانتیمتر می توان از حالت اول و برای قطر ۴۵ تا ۵۱ سانتیمتر می توان از حالت دوم استفاده کرد.

ج - کاربرد شمعهای مورب به یکی از حالتهای شکل ۲ برای مهار نیروهای جانبی وارد بر اسکله الزامی است.

د - اختلاف بین متوسط جذر و متوسط مد در سواحل ایران با توجه به آمار بطو میانگین $2/5$ متر در نظر گرفته شده است. در نقاطی که اختلاف بین جذر و مد بیشتر از $2/5$ متر باشد نیز این منحیها قابل استفاده هستند فقط به همان مقدار از آبخور مفید اسکله کاسته می شود.

ه - سطح بارگیر هر شمع نباید از ۱۲ متر مربع تجاوز نماید.

شکل ۳. طول شمع لازم در خاک دانه ای $1/5 T/m^3$ = بارزنده

$$Q_p = N_q \cdot P_d \cdot A_b + 0.5 K_s \cdot P_d \cdot \text{tang } \delta A_d \quad (2)$$

در این رابطه N_q ضریب ظرفیت بار، P_d فشار مؤثر رو بار، K_s ضریب فشار خاک و δ زاویه اصطکاک بین شمع و خاک می باشد. مقادیر N_q براساس منحنیهای پیشنهادی برزانتسف (۲) تعیین شده اند. در تعیین K_s ضریب فشار خاک و δ زاویه اصطکاک بین خاک و شمع نیز از جدول پیشنهادی برمز (۲) استفاده شده است.

$$\phi = 25^\circ \rightarrow N_q = 8 \quad K_s = 1.00 \quad N = 4$$

$$\phi = 30^\circ \rightarrow N_q = 17.5 \quad K_s = 1.4 \quad N = 10$$

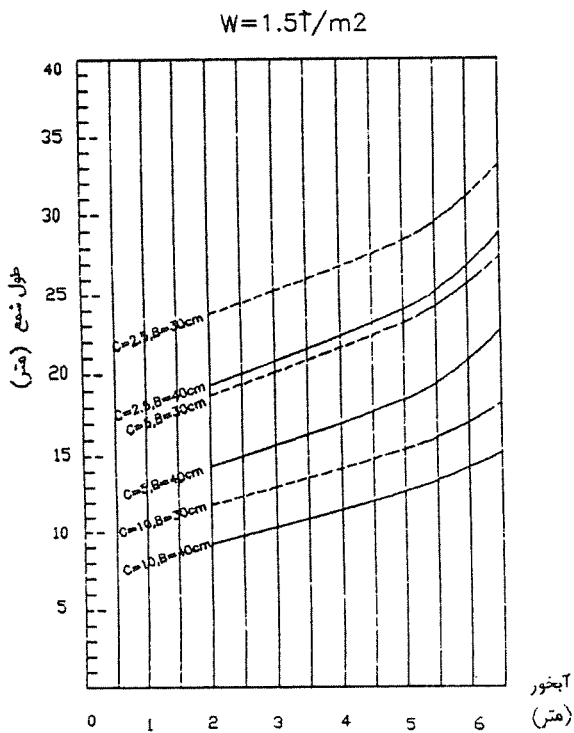
$$\phi = 35^\circ \rightarrow N_q = 50 \quad K_s = 17.5 \quad N = 26$$

در هر دو حالت خاک دانه ای و خاک چسبنده روی Q_s یعنی اصطکاک جانبی ضریب اطمینان ۲ و روی Q_b یعنی مقاومت انتهایی شمع ضریب اطمینان ۳ اعمال شده است.

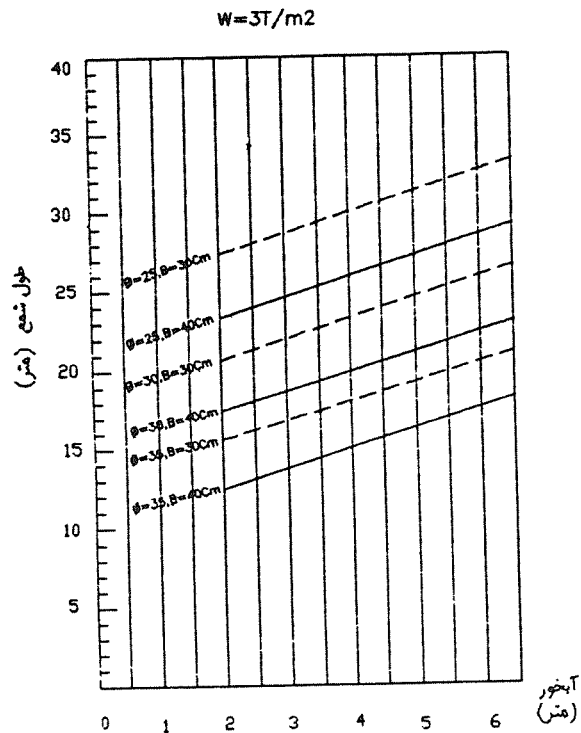
در خاکهای چسبنده Q_s یا اصطکاک جانبی سهم عمده را در باربری شمع دارد و بالعکس در خاکهای دانه ای Q_b یا مقاومت انتهایی شمع نقش اصلی را در باربری شمع ایفا می کند. لذا برخی از طراحان در خاکهای چسبنده از Q_b و در خاکهای دانه ای از Q_s در جهت اطمینان صرف نظر می کنند ولی در نمودارهای بدست آمده هر دو مورد به حساب آمده است.

نتایج حاصل از بررسیها و محاسبات انجام شده بصورت منحنیهای طراحی برای مقادیر بار زنده $1/5$ و 3 تن بر متر مربع و با مصالح بستر از جنس دانه ای با مقاومتهای مختلف و همچنین در سطح مقطع مختلف شمع در شکلهای ۳ و ۴ آمده است. این نتایج برای حالتی که خاک بستر از جنس چسبنده باشد برای مقادیر بارزنده $1/5$ و 3 تن بر متر مربع در شکلهای ۵ و ۶ آورده شده است. تأثیر افزایش سطح مقطع شمع در کاهش طول شمع در شکلهای ۳ تا ۶ قابل مشاهده و مقایسه می باشد. در خاکهای دانه ای، افزایش سطح مقطع از 30×30 به 40×40 سانتیمتر که به معنای ۷۷٪ افزایش سطح مقطع می باشد، امکان کاهش طول شمع را بطور متوسط به میزان ۱۹٪ می دهد. لکن مجموع حجم بتن ریزی هر شمع بطور متوسط حدود ۴۵٪ افزایش پیدا می کند. در خاکهای چسبنده افزایش سطح مقطع از 30×30 به 40×40 سانتیمتر امکان کاهش طول شمع را بطور متوسط به میزان ۲۴٪ فراهم می نماید. در این مورد نیز مجموع حجم بتن ریزی هر شمع ۳۵٪ افزایش پیدا می کند.

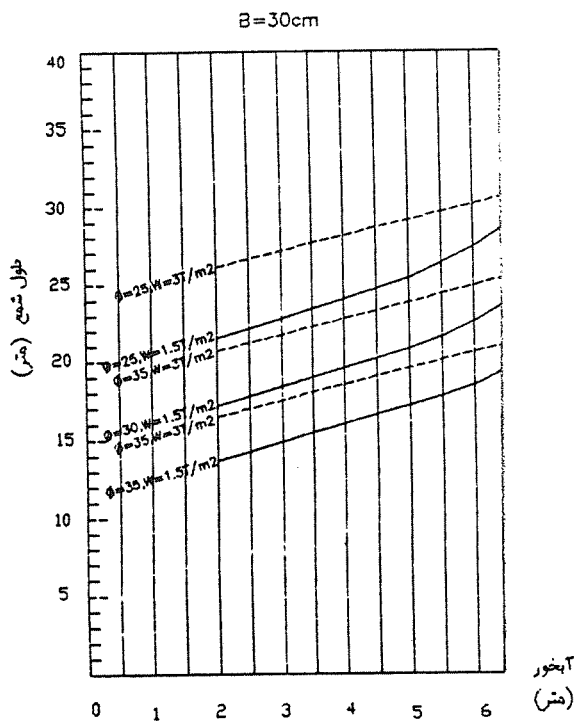
تأثیر میزان بارزنده بر طول شمع لازم با مقطع 30×30 سانتیمتر و در خاک دانه ای و چسبنده در شکلهای ۷ و ۸ و تأثیر بارزنده بر طول شمع با مقطع 40×40 سانتیمتر در خاک دانه ای و چسبنده در شکلهای ۹ و ۱۰ نشان داده شده است. با تعیین آبخور مورد نیاز اسکله صیادی (که معمولاً بین ۲ تا $6/5$ متر است) طول شمع لازم در خاکهای دانه ای و چسبنده مختلف را می توان با استفاده از منحنی شکلهای ۳ تا ۶ بدست آورده تأثیر

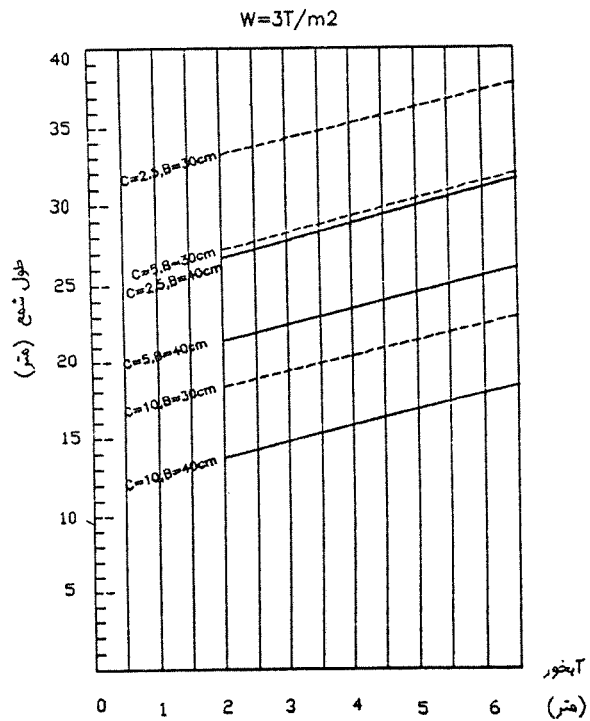
شکل ۵. طول شمع لازم در خاک چسبنده $1/\Delta T/m^2$ = بارزنده

شکل ۴. طول شمع لازم در خاک دانهای $3T/m^3$ = بارزنده

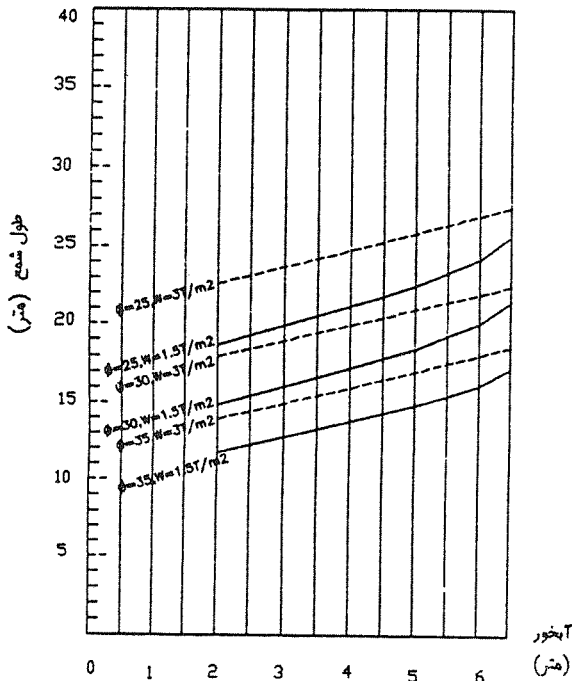

شکل ۷. مقایسه طول شمع با مقطع 30×30 در خاک دانهای برای بارزنده $1/5$ و 3 تن بر مترمربع

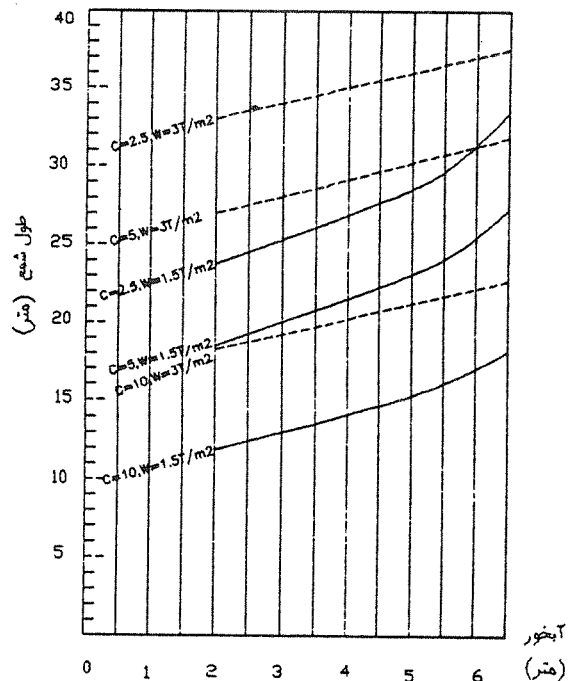
شکل ۶. طول شمع لازم در خاک چسبنده $3T/m^2$ = بارزنده

B=40 cm

شکل ۹. مقایسه طول شمع با مقطع 40×40 در خاک دانه‌ای برای بارزنده $1/5$ و 3 تن بر مترمربع

B=30cm

شکل ۸. مقایسه طول شمع با مقطع 30×30 در خاک چسبنده برای بارزنده $1/5$ و 3 تن بر مترمربع

۵) جمع بندی و نتیجه گیری

علاوه بر امکانات کاربردی منحنیهای ارائه شده در شکلهای ۳ تا ۶ نتایج زیر نیز قابل استنباط می‌باشد.

(۱) - روند افزایش طول شمعها در خاک دانه‌ای و چسبنده از آبخور ۵ متر به بالا یکباره شدت بیشتری می‌یابد.

(۲) - در شرایط یکسان بارزنده و نوع شمع، هر ۵ درجه که از ϕ کاسته می‌شود بین ۲۰ تا ۲۸ درصد به طول شمع افزوده می‌گردد.

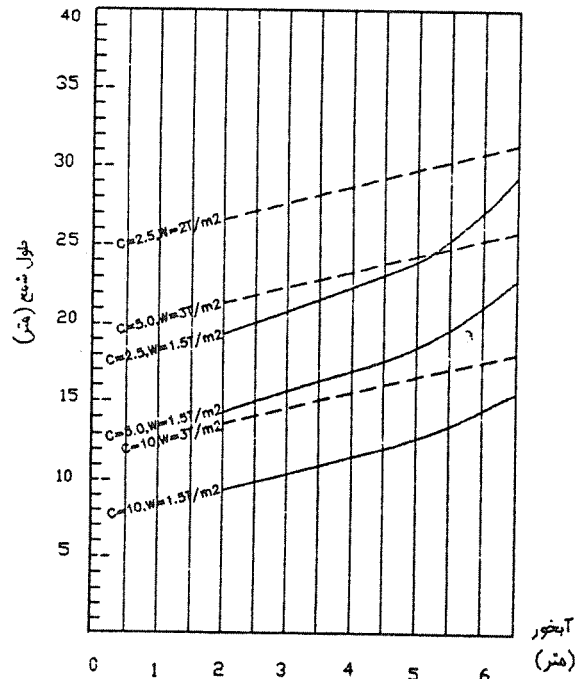
(۳) - در شرایط یکسان بارزنده و نوع خاک دانه‌ای، اگر شمع را از 30×30 به 40×40 تبدیل نماییم طول شمع بین ۱۱ تا ۲۷ درصد کاهش پیدا می‌کند.

(۴) - با افزایش بارزنده از $1/5 T/m^2$ به $3 T/m^2$ در شرایط یکسان خاک دانه‌ای و نوع شمع، طول شمعها ۹ تا ۲۱ درصد کاهش پیدا می‌کند.

(۵) - در شرایط یکسان بارزنده و نوع شمع با کم شدن چسبندگی از $10 T/m^2$ به $5 T/m^2$ طول شمع از ۴۲ تا ۵۸ درصد افزایش پیدا می‌کند. و با کم شدن چسبندگی از ۵ به $2/5 T/m^2$ طول شمع از ۱۸ تا ۳۶ درصد افزایش می‌یابد.

(۶) - در شرایط یکسان بارزنده و نوع خاک چسبنده، اگر شمع را از 30×30 به 40×40 تبدیل نماییم طول شمع بین ۱۶ تا

B=40 Cm

شکل ۱۰. مقایسه طول شمع با مقطع 40×40 در خاک چسبنده برای بارزنده $1/5$ و 3 تن بر مترمربع

۳۱ درصد در حالت $W=1/5 T/m^2$ و ۲۰ تا ۳۳ درصد در حالت $3 T/m^2$ کاهش پیدا می‌کند.
(۷) - با افزایش بارزنده از $1/5$ به $3 T/m^2$ در شرایط یکسان خاک چسبنده و نوع شمع، طول شمعها از ۱۵ تا ۵۲ درصد

افزایش پیدا می‌کند.
(۸) - در اسلکه‌های با آبخور بیشتر از ۵ متر، با افزایش عمق آبخور، طول شمع در خاکهای چسبنده نسبت به طول شمع در خاکهای دانه‌ای با سرعت بیشتری افزایش پیدا می‌کند.

منابع:

- 1- J. E. Bowles, " Foundation Analysis and Design".
- 2- M. J. Tomlinson , " Pile Design and Construction Practice".
- 3- Wayne. Tang, "Foundation Design".
- 4- Winterkorn & Fang, "Foundation Engineering Handbook".
- 5- Shamsheer Prakash, "Soil Dynamics."
- 6- J.E. Bowles, " Numerical Methods in Foundation Engineering".
- 7- Quinn. Alonzo Def " Design & Construction of Ports and Marine Structures " Mc Graw - Hill 1979.

